

Sygn. akt II CZ 81/11

POSTANOWIENIE

Dnia 25 listopada 2011 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Irena Gromska-Szuster (przewodniczący)

SSN Kazimierz Zawada (sprawozdawca)

SSA Marek Machnij

w sprawie z wniosku I. B. i in.,

przy uczestnictwie T. B. i in. ,

o stwierdzenie zasiedzenia nieruchomości,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 25 listopada 2011 r.,

zażalenia wnioskodawczyni I. B.

na postanowienie Sądu Okręgowego w Ł.

z dnia 3 stycznia 2011 r.,

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Sąd Okręgowy zaskarżonym postanowieniem odrzucił skargę kasacyjną wnioskodawczyni z powodu nieuiszczenia opłaty podstawowej. W uzasadnieniu wyjaśnił, że zgodnie z art. 2 ustawy z dnia 14 grudnia 2006 r. o zmianie ustawy

o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z 2007 r. nr 21, poz. 123 – dalej: „ustawa zmieniająca”) w sprawie mają zastosowanie przepisy dotychczasowe, w tym art. 14 ust. 2 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych w brzmieniu obowiązującym przed dniem 10 marca 2007 r., przewidujący obowiązek uiszczenia opłaty podstawowej przez stronę zwolnioną od kosztów sądowych.

W zażaleniu uczestniczka, powołując się na naruszenie art. 149 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, wniosła o uchylenie zaskarżonego postanowienia. Odwołując się do postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 12 grudnia 2006 r., II CZ 102/06 (LEX nr 610078), wskazała, że obowiązek uiszczenia opłaty podstawowej nie objął odrzuconej skargi kasacyjnej, jako pisma procesowego nienależącego do „postępowania w danej instancji, które się zakończyło”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Ustawą nowelizującą, obowiązującą od dnia 10 marca 2007 r. (art. 3), uchylono art. 14 ust. 2 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, na którego podstawie pobierano opłatę podstawową m.in. od skargi kasacyjnej wnoszonej przez stronę zwolnioną od kosztów sądowych, jak też zmieniono art. 100 ust. 2 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, nakazujący stronie korzystającej ze zwolnienia od kosztów sądowych uiścić opłatę podstawową. Jednakże w art. 2 ustawy nowelizującej zastrzeżono, że do spraw wszczętych przed dniem wejścia w życie tej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe. Zgodnie z utrwalonym orzecnictwem (zob. w szczególności orzeczenia Sądu Najwyższego z dnia 24 października 2007 r., IV CZ 75/07, LEX nr 512974, z dnia 27 czerwca 2008 r., III CZP 48/08, OSNC 2009, nr 7-8, poz. 102 i z dnia 17 listopada 2009 r., LEX nr 551125), art. 2 ustawy nowelizującej jest przepisem szczególnym w stosunku do art. 149 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych i nie uzależnia poniesienia opłaty od określonego stadium (instancji) postępowania sądowego. O konieczności uiszczenia przez stronę korzystającą ze zwolnienia od kosztów sądowych opłaty podstawowej decyduje zatem tylko chwila wszczęcia sprawy. Powołane w zażaleniu postanowienie Sądu

Najwyższego z dnia 12 grudnia 2006 r., II CZ 102/06, w którym wyrażono odmienny pogląd, jest orzeczeniem odosobnionym.

Rozpoznawana sprawa została wszczęta w dniu 4 września 1998 r., tj. przed wejściem w życie ustawy nowelizacyjnej, wobec czego mają do niej zastosowanie przepisy dotychczasowe, tj. art. 14 ust. 2 i niezmieniony art. 100 ust. 2 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych.

Sąd Okręgowy prawidłowo zatem przyjął, że od wniesionej skargi kasacyjnej należało pod rygorem odrzucenia (art. 398⁶ § 2 k.p.c.) uiścić opłatę podstawową, dlatego zażalenie jako bezzasadne zostało oddalone (art. 398¹⁴ w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c.).